

Dr. Adonyi Zoltán

c. egyetemi docens, a kémia tudomány doktora

1926-ban született Jászberényben.

Vegyésmérnöki oklevelét 1950-be szerezte, száma: 617.

1950-1952 között tanársegéd, majd 1953-ban a Veszprémi Vegyipari Egyetemen adjunktus lett. 1954-ben az Országos Tervhivatal Műszaki Fejlesztési Főosztályának főmérnöke. 1955-től 1989-ig a BME Kémiai Technológiai Tanszéken tudományos tanácsadóként, illetve címzetes egyetemi docensként végzett oktató-kutató munkát. Tudományos munkája igen sokrétű és színes. Elsőként készített 132,4 Mpa nyomószilárdságú habarcs és beton testeket. 6 alapszabadalom fűződik a nevéhez, amelyek tárgya, a geológiai szempontból rendkívül gyűrt perkupai gipsz-anhidrit telep hasznosítását szolgálta. Gyors analitikai módszereket dolgozott ki a bányatermékek vegyi és építőanyagipari komplex feldolgozásának kimunkálásához. Kőolajszármazékok termogravimetriai vizsgálatának eredményeként a párolgás és kondenzáció függetlenségéből adódó fiktív párolgási felület fogalom bevezetése mellett nevéhez fűződik a „squeeze out”, a „kiszorítási effektus” kimutatása. Eredményeiről számos közlemény, mintegy 130 előadásban számolt be. Számos nemzetközi konferencián vett rész meghívott előadóként, szekció elnökként. Oktató-nevelő munkája keretében 12 műegyetemi jegyzetnek volt önálló, vagy társszerzője. Meghívottként egyedüli magyar tagja volt a Recycling Congress sorozat programbizottságának. Tagja az MTA Analitikai Kémia Bizottságának.

Munkásságát „Kiváló Munkáért”, „Széchenyi István” kitüntető plakettel, valamint a Mérnökök a Békéért Díj és Emlékéremmel ismerték el.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.